

OBSAH.

HLAVA PRVNÍ.

LITERATURA STAROČESKÁ.

	Strana
I. Kulturní a literární počátky pod vlivem křesťanství	1
II. První rozvoj české literatury na počátku XIV. století	24
III. Staročeské skladby obsahu náboženského a satiricko-didaktického	41
IV. Kulturní vývoj český v druhé polovici XIV. století. Úsilí po reformě života v zápase s duchem světským	64

HLAVA DRUHÁ.

ČESKÁ REFORMACE OD HUSA DO CHELČICKÉHO. VNĚJŠÍ ROZKVĚT KALIŠNICTVÍ.

I. Jan Hus	110
II. Náboženské, národní i sociální uvolnění za bojů husitských	138
III. Petr Chelčický	160
IV. Vnější rozkvět českého kališnictví. Boj o ideál kališnický s reakcí římsko-katolickou	173
V. Belletrie i prósa nauková	190

HLAVA TŘETÍ.

HUMANISMUS A JEDNOTA BRATRSKÁ.

I. Vývoj Jednoty Bratrské až do Blahoslava	201
II. Náboženské tendence a starší směry v literatuře	217
III. Humanismus v českých zemích	233

HLAVA ČTVRTÁ.

ROZKVĚT ČESKÉ LITERATURY ZA DOKONANÝCH VLIVŮ NÁBOŽENSKÝCH A HUMANISTICKÝCH.

I. Obnovení starých směrů. Osvětový a literární rozkvět Jednoty. Jan Blahoslav. Boj proti Jednotě	261
II. Skladby veršované	280
III. Nauková a vzdělavatelná prósa veveslavínská a poveveslavínská	295

HLAVA PÁTÁ.

ZA KATOLICKÉ PROTIREFORMACE Z ROZKVĚTU DO ÚPADKU.

I. Doznívání „zlatého věku“ v cizině i doma. Jan Amos Komenský	321
II. Česká literatura za vedení jezuitského. Šíření vědomí vlasteneckého	348

HLAVA ŠESTÁ.

ČESKÉ OBROZENÍ ZA VLIVŮ OSVÍCENSKÝCH. BADÁNÍ HISTORICKÁ. JOSEF DOBROVSKÝ.

I. Josefinismus v praxi a v literatuře	367
II. Studie historické	375
III. Josef Dobrovský	382

HLAVA SEDMÁ.

OŽIVENÍ ČESKÉ ŘEČI. ČESKÁ LITERATURA OSVÍCENSKÁ. Strana

I. Stav jazyka českého za doby osvícenské. Obrany jazyka českého	401
II. České divadlo a novočeské dramatické hry. Česká prósa zábavná	407
III. Osvícenská liter. vzděl. a poučná. F. F. Procházka. M. V. Kramérius	414
IV. Puchmajerova družina básnická. Jan Nejedlý	421
V. Česká literatura za doby osvícenské na Slovensku	430

HLAVA OSMÁ.

JUNGMANN A JEHO ŠKOLA. POČÁTKY ČESKÉ ROMANTIKY. ÚSILÍ VYTVOŘITI SLAVNOU MINULOST SLOVANSKOU PADĚLANÝMI PAMÁTKAMI.

I. Jungmann básník a buditel	435
II. M. Zd. Polák. Jungmannova škola. Ant. Marek. Mladý Šafařík a Palacký. „Počátkové českého básnictví, obzvláště prosodie“	442
III. Václav Hanka. Počátky české romantiky. Rukopis Královédvorský a Zelenuhorský	451
IV. Úsilí Jungmannovo a jeho družiny o českou terminologii vědeckou. Jan Svatopluk Presl. Spory o reformu pravopisnou a o českou vědu. Jungmannův Slovník Českoněmecký	469

HLAVA DEVÁTÁ.

VRCHOL SLOVANSKÉ IDEJE V ČESKÉ LITERATUŘE. JAN KOLLÁR.

P. J. ŠAFAŘÍK. JAN HOLLÝ. OBNOVENÝ DĚJEZPYT ČESKÝ. FR. PALACKÝ

I. Jan Kollár	478
II. Jan Hollý	495
III. Vědecké působení P. J. Šafaříka na prospěch ideje slovanské	497
IV. Fr. Palacký, organisátor novočeské práce buditelských v domácí historii	507

HLAVA DESÁTÁ.

ČESKÉ BÁSNICTVÍ POD VLIVEM POESIE LIDOVÉ. OD ČELAKOVSKÉHO PO ERBENA.

I. František Ladislav Čelakovský	517
II. Allegorie a satira. Josef Jaroslav Langer	539
III. Vlast.-katolická didaktika. Bol. Jablonský. K. Vinařický. F. Sušil. V. Štulc	543
IV. Karel Jaromír Erben, ideový básník lidové tradice	549

HLAVA JEDENÁCTÁ.

VLASTENECKÉ DRAMA A BELLETRIE.

I. Obrozená literatura dramatická. Jan N. Štěpánek. V. Kl. Klicpera. Fr. Tuřinský. K. Š. Macháček	559
II. Josef Kajetan Tyl	568
III. Belletristé Jan Jindřich Marek a Prokop Chocholoušek	572
IV. Jan Erazim Vocel, skladatel vlastenecko-historických zpěvů a archaeolog	576
V. František Jaromír Rubeš, zástupce českého humoru	579
Oprava hrubších omylů	581
Rejstřík jmenný	583